

Вітаємо ювіляра

МУДРІСТЬ, ЗВЕРНЕНА В МАЙБУТНЄ

По-доброму можна подивуватися, позаздрити людині, яка сягнула високих літ, гідно пройшовши крізь життєві випробування, зберігши молодість душі, світлість і енергію думки, не загубивши у вируванні перемін орієнтирів на істинні людські цінності, відважність погляду в майбутнє!

Саме таким зійшов на висоту свого 85-річчя один із найшановніших і знаних старійшин вітчизняної академічної науки доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України **Володимир Васильович Онікієнко**.

Народився майбутній видатний учений 17 квітня 1923 р. в столиці славного Кубанського краю Краснодарі. Небагатьом з його ровесників пощастило вийти з полум'я Великої Вітчизняної війни живими і нескаліченими: адже на долю 18–20-літніх випало найважче, найстрашніше. Йому пощастило. Хоча душевний біль з опалених війною днів назавжди з ним. Бойову доблесть Володимира Васильовича засвідчують високі воїнські відзнаки – найпочесніша солдатська медаль “За відвагу”, ордени Вітчизняної війни I ступеня, Б. Хмельницького III ступеня, низка інших медалей і відзнак.

Одразу по війні – навчання. У 1949 р. – закінчує Воронежський державний університет, а в 1952 р. – успішно захищає кандидатську дисертацію. Такий натиск, така цілеспрямованість – це не епізод чи щасливий “білетик” долі. Це, можна з певністю сказати, одна з визначальних рис його характеру.

Увесь подальший життєвий шлях Володимира Васильовича пов'язаний з Україною. Прирости душею і серцем до неї вихідцеві з краю кубанського козацтва було справою цілковито природною!

Молодий учений очолює кафедру економічної географії в Чернівецькому державному університеті. Створена тут за його діяльною участю і керована ним науково-дослідна лабораторія з проблем розвитку продуктивних сил та сфери прикладання праці в Карпатському регіоні України стає визначальним пунктом у його науковій біографії, його подальших наукових зацікавленнях і пошуках.

У 1961 р. він очолив в НДІ Держплану перший в Україні відділ трудових ресурсів, який згодом переріс у підрозділ авторитетної і знаної академічної установи – Ради по вивченню продуктивних сил України. Поєднання ланок галузевої і академічної науки, а отже й посилення зв'язку теорії з практикою дало вагомий результат, дозволило вийти на новий рівень наукового пошуку і новаторства. Адже потреби реальної економіки, попри ідеологічні догми й адміністративно-командні приписи, вимагали реального вирішення назріваючих проблем. І саме завдяки таким особистостям, як В.В. Онікієнко, наша економічна наука виявилася здатною в нових, ринкових умовах справді стати реальною продуктивною силою і врешті-решт втілити в життя таке вірне за своєю суттю, але цілковито декларативне за радянських

часів гасло. Перемін треба не боятися, а вивчати їх. І перетворювати нове знання на керівництво до дії у нових умовах – ось позиція справжнього ученого і громадянина!

Значний вклад В.В. Онікієнко вніс у формування та вдосконалення нової законодавчо-нормативної бази сфери зайнятості та соціального захисту населення. Безпосередньо ним та під його керівництвом було розроблено методологічні засади комплексного дослідження регіонально-галузевих проблем зайнятості і використання трудових ресурсів, причин, напрямів та обсягів міграційних потоків. Його по праву вважають засновником провідної в Україні і званої за її межами наукової школи з проблем народонаселення, зайнятості та соціально орієнтованого ринку праці.

У творчому доробку талановитого ученого-економіста – понад 230 наукових праць, у тому числі 14 монографій з актуальних проблем розвитку продуктивних сил, зайнятості та рівня життя населення України, прогнозування й регулювання ринку праці. І особлива гордість ученого – його учні: ним підготовлено 24 кандидати і 12 докторів економічних наук, які гідно продовжують справу свого вчителя.

Володимир Васильович бере широку й активну участь у науково-громадському житті: він є членом спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій, редколегій ряду наукових видань, у тому числі й нашого журналу “Український соціум”, науковим редактором, керівником авторських колективів збірників наукових праць і монографій.

У колективу Українського інституту соціальних досліджень ім. Олександра Яременка до Володимира Васильовича особлива любов і особливе ставлення: він практично з часу заснування інституту (1991 р.) і по сьогодні є нашим щирим другом, добрим порадиником і наставником. Як член вченої ради УІСД він завжди бере найдіяльнішу участь у дискусіях на її засіданнях, глибоко вникає у справи інституту, проблематику його роботи.

...Після засідань чи спеціально він любив зайти до О.О. Яременка на бесіду: обговорити політичні події, соціально-економічну ситуацію в країні, питання кадрової роботи, добору фахівців до складу творчого колективу з виконання того чи іншого наукового дослідження і т. ін. А свою прихильність до нашого колективу він сам характеризує так: “Тут я підзаряджаюся молодою енергією!”. Регулярно виступає Володимир Васильович також і на сторінках “Українського соціуму” із статтями, яким притаманні націленість на гострі соціально-економічні проблеми українського суспільства, широкий, аналітичний підхід, чітка аргументованість, сучасний, вдумливий погляд на реалії життя.

Сердечно вітаємо нашого дорогого Володимира Васильовича з його високим і славним ювілеєм! Козацького Вам здоров'я і творчого довголіття, нових відкриттів і досягнень, щедрого ужинку на науковій ниві на радість усім нам і на благо Україні в змаганнях за кращу долю, за світле майбуття!

З щирою любов'ю і повагою

**Колектив Українського інституту соціальних досліджень
ім. Олександра Яременка, редколегія і редакція журналу
“Український соціум”**